

УДК 81'25:821.111(045)

ЕКСПРЕСИВНІ ЗАСОБИ В АНГЛОМОВНІЙ ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРЕКЛАДУ ОПОВІДАННЯ Е. А. ПО «ЗОЛОТИЙ ЖУК» УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ)

Ольга Турица

здобувачка вищої освіти за другим (магістерським) рівнем зі спеціальності
035 Філологія Державного закладу «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна
e-mail: turitsa.olha@gmail.com

Єгор Марус

здобувач вищої освіти за другим (магістерським) рівнем зі спеціальності
035 Філологія Державного закладу «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна
e-mail: jukila3@gmail.com

Віра Дорофєєва-Кузьміна

здобувачка вищої освіти за другим (магістерським) рівнем зі спеціальності
035 Філологія Державного закладу «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна
e-mail: veradorofeeva27@gmail.com

АНОТАЦІЯ

Стаття присвячена дослідженню особливостей перекладу експресивних засобів англійської мови українською мовою. Матеріалом дослідження слугували оповідання "The Gold Bug" Едгара Аллана По та його переклад українською мовою. Актуальність досліджуваної теми

зумовлена створенням сучасних варіантів перекладу літературних творів, а отже і нових емоційних засобів. Метою дослідження є аналіз особливостей відтворення англійських експресивних засобів в українському художньому перекладі.

Встановлено, що до засобів експресивності відносять експресивно-емоційну лексику, засоби образності, модальності, літературні тропи тощо. Методом перекладацького аналізу було визначено, що метафора найчастіше перекладається синтаксичною трансформацією заміни, епітет — підбором словникового відповідника, порівняння здебільшого відтворюється синтаксичним уподібненням або додаванням, гіпербола — лексичною трансформацією конкретизації, а риторичні питання та окличні речення часто відтворюються у тексті перекладу завдяки застосуванню синтаксичної трансформації перестановки.

Ключові слова: експресивні засоби, експресивно-емоційна лексика, художній твір, літературні тропи, перекладацькі трансформації.

Вступ. Попри багату скарбницю досліджень, поняття «експресивності» і досі є актуальною для вивчення науковою проблемою, адже поєднання експресивних та нейтральних засобів у мові стає необхідною складовою розвитку і виникнення нових засобів мови. Літературна спадщина культур різних народів щодня поповнюється яскравими творами, які слугують дослідним матеріалом для науковців. Адже експресивність — це, перш за все, виявлення авторського потенціалу у конкурентному світі митців. Англійська література насичена мовними засобами експресивності, які кожного разу стають відкриттям у лінгвістиці та перекладознавстві.

Одним із перших у своїй праці «Значення слова» виділив поняття «експресивності» К. Ердман. Вчений розглядав додаткові значення слів у реченні як «побічний ефект», який допомагав розкривати приховані почуття та експресивне навантаження. Інтерес до експресивних засобів у своїх дослідженнях проявляли В. А. Звегинцев (Семасіологія, 1957), А. І. Єфімов (Стилістика художнього мовлення, 1957), Є. М. Галкіна-Федорук (Про експресивність та емоційність у мові, 1958), М. М. Пилинський (Експресивність стилю масової політичної інформації, 1977), В. А. Чабаненко (Основи мовної експресії, 1984) та інші.

Мета і завдання дослідження. Метою дослідження є аналіз особливостей відтворення англійських експресивних засобів у художньому перекладі. Завдання полягає у встановленні репертуара лінгвістичних засобів вираження експресії у вихідному творі та прийомів їх відтворення в українському перекладі.

Матеріали та методи дослідження. Матеріалом дослідження слугували оригінальне оповідання “The Gold Bug” Едгара Алана По а також його переклад українською мовою Богдани Носенок та Івана Петрушевича. У ході дослідження були застосовані метод суцільної вибірки, критичний аналіз наукових джерел, метод перекладацького аналізу.

Результати та дискусія. Експресія — це «виражально-зображальні якості мовлення, що відрізняють його від звичайного (або стилістично нейтрального) і надають йому образності та емоційного забарвлення» (Ахманова, 2007). Експресивність — це складна лінгвістична категорія, яка функціонує в різних стилях мовлення (Телия, 1986). Оскільки стилі мовлення мають різні ознаки та функції, то й експресивність у текстах різниться. Проте експресивність та емоційність найкраще втілюють ознаки художнього твору. Адже емотивна та естетична функції є провідними у художній літературі. Засоби експресивності мають за мету передати емоційний стан автора, зміст прочитаного та якнайкраще вплинути на читача, аби враження митця та реципієнта збігалися. Експресивність виражається не лише за допомогою емоційно маркованої лексики, а й за допомогою образності в цілому, структурних характеристик тексту, модальності і засобів оцінки. Варто зазначити, що такі засоби допомагають усвідомити зміст прочитаного, виділити у тексті певний жанр, комунікативну мету твору, поділити релевантну та нерелевантну інформацію, відчувати загальний настрій епохи (аналізуючи художній твір) тощо. Крім цього можна простежити авторський стиль написання, картину світу митця, систему його цінностей та першочерговий задум. Найчастіше яскраво розкрити експресивність вдається саме у художніх творах, адже наявна образність у таких текстах вказує на широкий спектр можливостей для авторів насичувати свої літературні здобутки численними експресивними засобами та літературними творами.

Емоційність є провідною ланкою експресивності. Ще півстоліття тому емоції розглядалися на основі біологічних та психологічних знань. Зараз виникло зацікавлення вчених у вивченні нових напрямів, таких як психолінгвістика, антропологічна лінгвістика, когнітивна лінгвістика. Завдяки цьому можна аналізувати експресивно-емоційні засоби у художніх творах і розкривати глибинні значення написаних творів. Як зазначала С. В. Гладь, емоційність актуалізу-

ється в художньому тексті за допомогою сукупності текстових компонентів — показників емотивності, тобто вплетених у текстову тканину емотивно навантажених слів, фраз, речень тощо, які прямо або опосередковано вказують на характер авторських емоційних інтенцій, експліцитно виражених або імпліцитно окреслених у тексті, що моделюють імовірне емоційне реагування читача на текстову дійсність та / або опредметнюють фрагменти знань про світ, що є чи стають емоціогенними (Гладь, 2000). Завдяки експресивно-емоційним засобам у текстах художнього твору втілюється емотивність — тобто здатність мови передавати емоції людини.

Виділяються два типологічних різновидів емотивних змістів (Бабенко, 2004):

1) Емотивні змісти, що включені у структуру образу персонажа. Наприклад: “In an instant his face grew *violently red* — in another *as excessively pale*”. — «Легран раптом *почервонів*, ще через мить став *біліший від крейди*» (По, 1843). Опис персонажа яскраво розкривають епітети “*violently red*” та “*excessively pale*”, які у той же час виконують функцію антитези, протиставляючи два різних значення.

2) Емотивні змісти, що включені у структуру твору та відбивають емоційне бачення автора тієї або іншої ситуації, емоційне ставлення до місця, в якому відбуваються події, до їх учасників. Наприклад: “The man is surely mad!” — «Він справді божевільний!» (По, 1843). У цьому випадку емоційне ставлення автора до персонажа також передається за допомогою епітета “mad”. Експресивне навантаження втілюється за допомогою окличного речення та прислівника “surely”, як підтвердження слів автора.

Як було зазначено раніше, експресивність також виражається модальністю. У художній літературі пара «автор — персонаж» може передаватися суб’єктивною та об’єктивною модальністю. За допомогою суб’єктивної модальності відображається світогляд митця у творі через передачу почуттів у створених персонажів. Він будується у діалогах та психологічних взаємовідносинах. Наприклад: “I had never seen the good old negro look so dispirited, and I feared that some serious disaster had befallen my friend” — «Я ніколи не бачив старого добряка негра таким пригніченим, і мене охопила тривога: чи не сталося чого поганого з моїм другом?» (По, 1843). Тут спостерігається дружнє ставлення та занепокоєння героя оповідання щодо інших персонажів

за рахунок таких мовних засобів: *good old negro* (епітет “good” із позитивним значенням, вживання слова “old” як акцент на віці, а отже шанобливе ставлення до людей похилого віку); *I feared, some serious disaster had befallen my friend* (емоційно навантажене слово “feared”, що вказує на побоювання за життя свого друга — “my friend”). А в українському перекладі експресивність дуже вдало відображена за допомогою метафори «*охопила тривога*», яка є семантичною заміною словосполучення “I feared”. “*The good old negro*” перекладено словниковим відповідником «старий», а також за допомогою розмовно-просторічної лексики «добряк» із застосуванням трансформації семантичної заміни.

Об’єктивна модальність розкривається через персонажів твору, що виконують роль передачі інформації для переконання у чомусь читача. Наприклад: “Neat the western extremity, where Fort Moultrie stands, and where are some *miserable* frame buildings, tenanted, during summer, by the fugitives from Charleston dust and fever, may be found, indeed, the bristly palmetto”. — «На західному краю острова, де височить форт Моултрі й стоїть кілька *жалюгідних* будівель, заселених у літні місяці міськими жителями, що рятуються від лихоманки та Чарльстонського пилу, можна побачити колючу карликову пальму» (По, 1843). Опис ведеться від імені головного героя, характеризуючи місцевість з найдрібнішими деталями: *the fugitives from Charleston dust and fever* — рятуються від лихоманки та Чарльстонського пилу (переклад здійснений за допомогою підбору словникового відповідника, а також *семантичної та функціональної замін*: *the fugitives* — рятуються). Експресивність вдало виражена емоційно навантаженим прикметником *miserable* — жалюгідних, що в англійській та українській мовах має зневажливий емоційний відтінок.

Найпоширенішими засобами експресивності у художній літературі є тропи. Троп — це прийом виразності, що реалізується на рівні слова чи словосполучення. Слово, вживане в переносному значенні для характеристики будь-якого явища за допомогою вторинних смислових значень, актуалізації його «внутрішньої форми» (Потебня, 2017).

Зазвичай у художній літературі автор використовує багато описів для повного сприйняття теми твору. Вони виражаються означеннями та прикладами, які в ході читання закріплюються за героями, що

допомагає читачу виділити негативних або позитивних, хитрих або простих, старих або молодих тощо персонажів. Такі описи завжди передаються епітетами. І хоча через перенасиченість багатьох творів означеннями епітети не розглядаються як особливий засіб емоційного забарвлення, проте їх відсутність робить текст «прісним» і нецікавим. Наприклад:

“Oh *rare* and *happy* accident!” — «Який *рідкісний* і *щасливий* випадок!» (По, 1843). Слова “*rare*” та “*happy*” вказують на те, що ситуація, яка виникла, є унікальною і приємною. Таким чином одразу зрозуміло, які емоції відчувають герої, що змушує читача переживати те ж саме. Українською мовою епітети були перекладені *словниковими відповідниками*, першими у семантичному ряді.

Метафора — незмінний інструмент для митця. Це троп, у якому певні слова та словосполучення розкривають сутність одних явищ та предметів через інші за схожістю чи контрастністю (Літературознавчий словник-довідник, 2007). Метафора розповсюджена навіть у розмовному стилі повсякденного життя. Наприклад, використання стертих метафор не є рідкісним явищем, а навпаки стало буденними словосполученнями: ніжка стола, носик чайника. А ось образні та індивідуально-авторські метафори неважко виділити у художньому творі, проте нелегко здогадатися, яке ж насправді вони мають значення.

Наприклад: “My *mind is got to be berry hebbu* about poor Massa Will”. — «Ох, *болить у мене душа!*» (По, 1843). “*Heavy mind*” в англійській мові має значення переживання, засмучення, переймання за когось або щось. У перекладі запропонований аналог, який також є образною метафорою. А отже, перекладач зберіг експресивність, яка відтворена в оригінальному реченні. Для її підсилення розповідне речення було замінене окличним, а сама репліка починається із вигука «Ох».

Жоден літературний твір не обходиться без порівняння: троп, який полягає у поясненні одного предмета через інший, подібний до нього, за допомогою слова-зв’язки (сполучників як, мов, немов, наче, буцім та ін.) (Літературознавчий словник-довідник, 2007).

Наприклад: “... but den what make him go about looking dis here way, wid he head down and he soldiers up, and *as white as a goose?*” — «А вас питаю, чому маса Вілл ходить весь день, втупившись у землю, а *сам білий, як гусак?*» (По, 1843). Порівняння “*as white as a goose*” має значення дуже білий або блідий. Український варіант перекладений до-

слівно, за допомогою граматичної трансформації *синтаксичного уподібнення*. Перекладач не використав звичні для української аудиторії вирази «білий, як стіна», «білий, як молоко», «білий, як сніг», натомість зберіг образ гусака, не втративши змісту висловлювання.

А ось у реченні “It is of a brilliant gold color — about the size of a large hickory-nut — with two jet black spots near one extremity of the back, and another, somewhat longer, at the other” (По, 1843) маємо порівняння “and another, somewhat longer”, яке у перекладі взагалі вилучено — «Він сліпуче золотий, завбільшки з великий лісовий горіх, і на спинці у нього три плямочки, *чорні, як смола*». Натомість в українському варіанті наявне інше порівняння: *чорні, як смола*, що є *семантичною заміною*. Таким чином перекладачеві вдалося зберегти образність цього речення, застосувавши заміну. І хоча порівняння було відтворено в іншому словосполученні, речення залишилося емоційно насиченим.

Для навмисного перебільшення значень, понять, предметів та істот застосовується гіпербола. Цей засіб виразності застосовується за допомогою слів, які вже мають лексичне навантаження (величезний, широченний тощо), порівнянь (кремезний, як дуб), а також словосполучень з великими числовими значеннями (тисячу разів чув). Такий троп використовується для акцентування уваги читача на чомусь конкретному, виділення чогось або когось особливого.

Наприклад: “Jupiter opened it, an a *large* Newfoundland, belonging to Legrand, rushed in, leaped upon my shoulders, and loaded me with caresses...” — «Юпітер відчинив її, й *величезний* ньюфаундленд Легранна ввірвався в кімнату й став бурхливо леститися до мене, поклавши лапи прямо мені на плечі...» (По, 1843). В сучасній англійській мові слово “*large*” вже набуло більш нейтрального значення. Його використовують у назвах їжі та напоїв. Але в 1843 воно було емоційно забарвленим синонімом слова “big”. У перекладі використане слово «*величезний*», яке чітко передає образ собаки, яка, судячи з контексту, великих розмірів. Застосована *семантична трансформація заміни* — вживання прикметника зі ступенем суб’єктивної оцінки.

Риторичні питання — питання, що не потребують відповіді. Часом застосовуються для привернення уваги, як у газетних заголовках. У художніх творах риторичні питання дають змогу читачу придумати відповідь або навіть розкрити тему.

Наприклад: “What make him dream bout de google so much, if tain’t cause he bit by de gool-bug?” — «Якби його не вкусив золотий жук, хіба йому снилося б золото?» (По, 1843). Риторичне питання повністю відтворене у перекладі. Варто зазначити, що у реченні українською мовою використана *синтаксична трансформація перестановки*. Речення починається з питальної частки «хіба», що є типовим для структури українського риторичного питання.

Багато речень у художньому творі будуються на протиставленні або антитезі. Такий стилістичний прийом допомагає проаналізувати певні явища, предмети, поняття на фоні інших, протилежні їм. Зазвичай зіставлені поняття мають зв’язок, що визначається темою твору. Часто такі протиставлення використовуються в описі добрих та поганих персонажів, позитивних та негативних емоцій, прекрасного та потворного тощо.

Наприклад: “His countenance was *pale even ghastliness*, and his deep-set eyes *glared with unnatural lustre*”. — «Обличчя Легранна вирізняла якась *мертва блідість*, запалі очі *блищали гарячковим вогнем*» (По, 1843). У вихідному тексті маємо протиставлення протилежних понять блідості і блиску: *pale — unnatural lustre*. У перекладі збереглася антитеза із застосуванням *функціональних замін*: *мертва блідість — блищали гарячковим вогнем*. Більше того, підбір таких словосполучень створив подвійне протиставлення: смерті (холод) та вогню (жар), блідості (тьмяність) та блиску (яскравість).

У текстах художнього стилю часто трапляються фразеологічні звороти. Влучне словосполучення гарно підкреслює зміст речення, інколи містить іронічний настрій, вказує на вади або переваги характеру. Якісний переклад фразеологізмів неможливий без чіткого визначення їх змісту. Знання культури та історії країни, мовою якої написаний текст, допоможе розкрити їх поняття. Найскладніші для перекладу фразеологічні зрощення — словосполучення, зміст яких повністю або частково не відповідає словам у ньому. У такому випадку варто користуватися словником. Проте, не зважаючи на всю їхню складність, фразеологізми яскраво передають емоційний стан та є одним із провідних засобів експресивності.

Наприклад: “Hab for to *keep mighty tight eye* rom him noovers”. — «Дивлюся пильно, *ока з нього не спускаю*» (По, 1843). Фразеологізм “to keep a tight eye” є варіацією виразу “to keep a close eye”, що озна-

чає пильно за кимось/чимось стежити. В українській літературі маємо чудовий аналог із використанням ідентичних слів “eye” — «око». У перекладі застосована *синтаксична заміна* з підбором смислового аналога фразеологічного звороту.

Висновки. Засоби експресії є незмінними інструментами для митця під час створення художнього тексту. Адже кожен образ, прописаний у тексті, має яскраво відобразитися у свідомості читача, викликаючи певні емоції.

Експресія виражається за допомогою емоційно маркованої лексики, засобів модальності, оцінки, образності, фразеологічних зворотів та літературних тропів.

Проаналізувавши переклад українською мовою оповідання Едгара Аллана По «Золотий жук», можемо зробити висновок, що твір насичений засобами експресивності, що яскраво розкривають зміст написаного. Найчастіше використовувалися епітети, метафори, фразеологізми, порівняння, риторичні питання, які здебільшого були перекладені із застосуванням семантичних заміни, перестановок, додань, вилучень, а також підбором словникового відповідника.

ЛІТЕРАТУРА

- Ахманова О. С. Словарь лингвистических терминов. 4-е издание. М. : КомКнига, 2007. 576 с.
- Бабенко Л. Г. Филологический анализ текста: основы теории, принципы и аспекты анализа: уч. пособие. М. : Деловая книга, 2004, 462 с.
- Гладь С. В. Емотивність художнього тексту: семантико-когнітивний аспект (на матеріалі сучасної англійської прози) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. К., 2000. 19 с.
- Едгар Аллан По. Золотий жук. Edgar Allan Poe. The Gold-bug / пер. з англ. Б. Носенюк, І. Петрушевича. Х. : Фоліо, 2020. 187 с.
- Літературознавчий словник-довідник / за ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка. К.: ВЦ «Академія», 2007. 752 с.
- Потебня А. А. Теория словесности: тропы и фигуры. М. : URSS, 2017. 198 с.
- Рецкер Я. И. Теория перевода и переводческая практика. М. : Международные отношения, 1974. 216 с.
- Телия В. М. Коннотативный аспект семантики номинативных единиц. М. : Наука, 1986. 141 с.

EXPRESSIVE MEANS IN ENGLISH FICTION LITERATURE AND THE PECULIARITIES OF THEIR TRANSLATION (BASED ON THE MATERIAL OF THE NOVEL OF E. A. POE “THE GOLD-BUG”)

Olha Turitsa

Master Student in Philology, State Institution “South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky”,
Odesa, Ukraine
e-mail: turitsa.olha@gmail.com

Yehor Marus

Master Student in Philology, State Institution “South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky”,
Odesa, Ukraine
e-mail: jukila3@gmail.com

Vira Dorofeieva-Kuzmina

Master Student in Philology, State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushinsky»
Odessa, Ukraine
e-mail: veradorofeieva27@gmail.com

SUMMARY

The article is devoted to the study of the peculiarities of expressive means of translation of literary texts into the Ukrainian language. The research material was the short story “The Gold-Bug” by Edgar Allan Poe and its translation into Ukrainian. The relevance of the research topic is determined by the creation of modern versions of translation of literary works, and therefore new emotional means. The aim of the research is to analyze the peculiarities of rendering English expressive means in literary translation.

It is proved that the means of expressiveness include expressive and emotional vocabulary, figurativeness, modality, literary tropes, etc. The method of translation analysis determined that a metaphor is mostly often translated by a syntactic transformation of substitution, an epithet is translated by the selection of a dictionary equivalent, a comparison is mostly rendered by a syntactic simile or addition, a hyperbole is rendered by a lexical transformation of concretization, and rhetorical questions and exclamatory sentences are often rendered in the translated text by means of permutation syntactic transformation.

Key words: expressive means, expressive and emotional vocabulary, fiction, literary tropes, English-language literature, translation transformations.

REFERENCES

- Akhmanova, O. S. (2007). Slovník lingvistických terminů. 4-e vydání [Dictionary of linguistic terms. 4th edition]. 569 p. M. [in Russian].
- Babenko, L. G. (2004). Filologicheskyy analiz teksta: osnovy teorii, printsipy ta aspekty analizu: navch. posibnyk [Philological analysis of the text: the basics of the theory, principles and aspects of the analysis: teaching manual]. 462 p. M. [in Russian].
- Hladyo, S. V. (2000). Emotyvnist' khudozhn'oho tekstu: semantyko — kognityvnyy aspekt (na materialy suchasnoyi anhlovnoyi prozy): avtoref. dys. kand. filol. nauk [Emotionality of the artistic text: semantic — cognitive aspect (on the material of modern English-language prose): autoref. thesis Ph.D. philol. Sciences]. 19 p. K. [in Ukrainian].
- Edgar Allan Poe. (2020). Zoloty zhuk. Edgar Allan Poe. The Gold-bug: per. z anhł. B. Noseniuk, I. Petrushevycha [The Gold-Bug. Edgar Allan Poe. The Gold-bug: trans. from English B. Noseniuk, I. Petrushevycha]. 187 p. Kh: Folio. [in Ukrainian].
- Gromyaka, R. T. (Ed.), Kovaliva, Yu. I. (Ed.), Teremka, V. I. (Ed.) (2007). Literaturoznavchyy slovnyk-dovidnyk [Literary dictionary-handbook]. 752 p. K.: VC «Akademiya» [in Ukrainian].
- Potebnia, O. O. (2017) Teoriya slovesnosti: tropy ta fihury [Literary theory: tropes and figures]. 198 p. M. [in Russian].
- Recker, Y. I. (1974) Teoriya perekladu i perekladats'ka praktyka [Translation theory and translation practice]. 216 p. M. [in Russian].
- Telia, V. M. (1986) Konotatyvnyy aspekt semantyky nominatyvnykh odynyts' [The connotative aspect of the semantics of nominative units]. 141 p. M.: Nauka. [in Russian].

Стаття надійшла до редакції 8.07.2022

УДК 81'255.4(045)

ДО ПИТАННЯ ПОЕТИЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ

Даниїл Шпилевий

здобувач вищої освіти за другим (магістерським) рівнем зі спеціальності 035 Філологія Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна
e-mail: danielshp1305@gmail.com

Ольга Вілкова

здобувачка вищої освіти за другим (магістерським) рівнем зі спеціальності 035 Філологія Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна
e-mail: olyavilkova06@gmail.com

Олександра Салаухіна

здобувачка вищої освіти за другим (магістерським) рівнем зі спеціальності 035 Філологія Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна
e-mail: alya.salaukhina@gmail.com

АНОТАЦІЯ

В статті розглядаються особливості поетичного тексту, поняття поетичного перекладу, проблема форми та змісту в поетичному перекладі; дискурсивні, фонетичні, графічні та лінгвістичні особливості поетичного тексту. Переклад поезії є дуже складним завданням. Навіть при ретельному перекладі формально-сміслові трансформації неминучі. Тому перекладачу доводиться чимось жертвувати та балансувати між художнім змістом та мовною формою. Безумовно, варіативність вибору відповідності залежить від контексту. Протягом багатьох років думки щодо перекладу поезії змінювалися, але досі немає єдиного підходу, проте найбільш влучне слово «інтерпретація». При перекладі поезії кількість інтерпретацій може бути нескінченною, але всі інтерпретації будуть відрізнятися одна від одної